

videatur: tamen si exercitum iustum, eumque bene armatum contra hostem educere possimus, an non fatius fuerit hoc quam paucos atque inermes periculo offerre? Deus non ita pendet e mutuo nostro, ut quoties rem temere in discrimen adducamus, nos arbitrato nostro iuare, et inusitata signa potentiae suae dare cogatur. Qui conantur Deo ita praescribere quodam modo atque legem dare, certe et fallunt se ipsos, et in leges ipsius plane committunt. Christus Dominus noster, idemque Filius Dei, omnia potuit: tamen cum Satanas ei suaderet, ut se e superiore templi parte sine incommodo suo praecipitem daret, eaque re potentiam suam diuinam declararet, id noluit, cum per gradus descendere posset. Atque hoc sui exemplo monuit nos, ne si forte facultas eorum, quibus ordine certo et usitato uti possimus, suppetat nobis, eam nos omittamus, et conuertamur ad ea, quae inusitata ratione eueniunt, et miraculi cuiusdam singularis vim habent. Quo cautiores prudentioresque esse videntur, qui cauent, ne plus spei quam oportet, in robore exercitus sui ponant: et tamen cum possint iustum exercitum, eumque bene instructum, exercitatumque habere, ne eum, qui nec numero, nec virtute hostibus par non sit, educant. Si vllus alius, ego certe spem omnem nostram in Deum conferendam puto: temeritatem tamen probare nec debeo, nec possum: hoc praesertim tempore,
cum